

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/126/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218205944
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1218205944.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Alexandry Hanusovej v spore žalobcu: lime finance, a.s., IČO: 50 377 159, Štefánikova 9, Nitra, zastúpeného advokátom JUDr. Miroslavom Belicom, Štefánikova 79, Nitra, proti žalovanej: Ing. T. F., V. XX, F., zastúpenej advokátom JUDr. Ing. Branislavom Pechom, PhD., Piaristická 2, Nitra, o zaplatenie 44.023,61 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 13.03.2019, č.k. 8C/44/2018-89, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

Žalovanej priznáva proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zastavil konanie a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súčasne rozhodol, že po právoplatnosti uznesenia bude žalobcovi vrátený krátený súdny poplatok v sume 2.614,59 eura prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s.

2. V odôvodnení uznesenia uviedol, že pôvodný žalobca (SIMPLEX Business, s.r.o.) sa žalobou doručenou konajúcemu súdu dňa 27.06.2017 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 44.023,61 eura s príslušenstvom. V priebehu konania konajúci súd uznesením zo dňa 26.11.2008, č.k. 8C/44/2018-54, pripustil vstup spoločnosti lime finance, a.s. na miesto pôvodného žalobcu, ktorá spoločnosť podaním doručeným súdu dňa 04.03.2019 zobrala žalobu v celom rozsahu späť. Vzhľadom na dispozičný úkon žalobcu, ku ktorému pristúpil skôr ako sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo súdne pojednávanie, súd prvej inštancie s poukazom na § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) konanie zastavil.

3. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 256 ods. 1 C.s.p. majúc za to, že žalobca vzal žalobu späť bez uvedenia konkrétnych dôvodov, a preto z procesného hľadiska zavinil, že konanie bolo zastavené.

4. Výrok týkajúci sa vrátenia súdneho poplatku žalobcovi konajúci súd odôvodnil poukazom na § 11 ods. 3 veta prvá a § 11 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

5. Proti výroku uznesenia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a navrhol ho zmeniť a priznať mu náhradu trov konania voči žalovanej, prípadne ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p. Konajúcemu súdu vytkol, že neskúmal podmienky konania a nezohľadnil, že vedeniu konania bránila prekážka už skôr začatého konania na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 12C/211/2014,

resp. sp. zn. 12C/27/2018. V tejto súvislosti poukázal na skutkový stav vo veci, keď z dôvodu neplnia povinností vyplývajúcich zo Zmluvy o bezúčelovom spotrebnom úvere zo dňa 18.03.2005, si pôvodný veriteľ (OTP Banka Slovensko, a.s.) uplatnila voči žalovanej právo na zaplatenie sumy 57.156,56 eura s príslušenstvom na Stálom rozhodcovskom súde zriadenom Slovenskou bankovou asociáciou, ktorý vydal dňa 18.08.2014 rozhodcovský rozsudok sp. zn. II/2014-3946 a žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Predmetný rozsudok na základe žaloby žalovanej zrušil Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 28.04.2017, č.k. 12C/211/2014-288, a po nadobudnutí jeho právoplatnosti (17.10.2017) v súlade s § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní pokračoval v konaní o žalobe pôvodného veriteľa o zaplatenie sumy 57.156,56 eura s príslušenstvom. Žalobca považoval za zrejmé, že v prebiehajúcom konaní (sp. zn. 8C/44/2018) a v konaní Okresného súdu Bratislava I (sp. zn. 12C/211/2014, resp. sp. zn. 12C/27/2018) vystupujú tie isté strany, pričom je totožný i predmet konania, nakoľko ide o spor o zaplatenie pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o bezúčelovom spotrebnom úvere zo dňa 18.03.2005; rozdiel v uplatnených sumách bol pritom spôsobený tým, že suma žalovaná v prebiehajúcom konaní (44.023,61 eura) predstavovala len istinu, bez započítania i vyčísleného príslušenstva, ktoré bolo zahrnuté v sume 57.1546,56 eura, tvoriacej predmet konania na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 12C/27/2018. Zdôraznil, že vzájomnú žalobu podal na súd prvej inštancie dňa 27.06.2017 z opatrnosti, v úmysle zabrániť možnému premlčaniu svojej pohľadávky, a preto bola podaná hospodárne a dôvodne.

6. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu považovala napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie za vecne správny a zákonný, a preto navrhla, aby ho odvolací súd potvrdil. Poukázala na skutočnosť, že to bol žalobca, zastúpený právnym zástupcom, ktorý inicioval prebiehajúce konanie a následne disponujúc so žalobou, túto zobral v celom rozsahu späť. Bez ohľadu na prípadnú prekážku litispendencie teda žalobca zavinil zastavenie konania. Pokiaľ išlo o konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 12C/211/2014, mala za to, že vzhľadom na rozdielne petity žalôb, nešlo o ten istý predmet konania.

7. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

8. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. V sporových konaniach sa v prípade zastavenia konania uplatňuje vo všeobecnosti zásada zavinenia vyjadrená v ustanovení § 256 ods. 1 C.s.p. Ak dôjde k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť na zastavení konania. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre (nález zo dňa 20.03.2018, sp. zn. II. ÚS 569/2017) konštatoval, že z obsahového hľadiska je ustanovenie § 256 ods. 1 C.s.p. (na základe ktorého súd prvej inštancie posudzoval otázku náhrady trov konania - pozn. odvolacieho súdu) v podstate zhodné so skorším ustanovením § 146 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ktorý stratil účinnosť dňa 30.06.2016. Niet preto dôvodu neaplikovať ustálenú judikatúru všeobecných súdov týkajúcu sa predmetného § 146 ods. 2 O.s.p. Aj v čase jeho účinnosti sa otázka, či strana sporu (účastník) zavinila zastavenie konania posudzovala podľa procesného výsledku. Judikatúrou bolo pritom ustálené, že ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, bolo možné žalovanej strane uložiť povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania len v prípade, ak pre jej správanie bola vzatá žaloba späť, ktorá bola podaná dôvodne. Ak teda žalobca zobral žalobu späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, žalovanému nemožno pričítať procesné zavinenie a trovy žalovaného znáša žalobca.

10. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o priznaní nároku na náhradu trov konania žalovanej na zistení, že žalobca využil svoje dispozičné právo a bez uvedenia konkrétnych dôvodov vzal žalobu späť, čím z procesného hľadiska zavinil, že konanie muselo byť zastavené. S týmto názorom konajúceho súdu sa možno v plnom rozsahu stotožniť.

11. Z obsahu procesného úkonu žalobcu zo dňa 01.03.2019, ktorým zobral späť žalobu o zaplatenie sumy 44.023,61 eura spolu s príslušenstvom, a to zmluvným úrokom v sume 12.008,01 eura, úrokmi z omeškania v sume 1.072,24 eura a poplatkom v sume 52,70 eura, jednoznačne vyplýva, že žalobca

nešpecifikoval dôvod svojho dispozičného úkonu, a teda neuviedol, že by k nemu pristúpil pre správanie žalovanej po podaní (vzájomnej) žaloby. Je potom nepochybné, že z procesného hľadiska zaviniť, že konanie o jeho žalobe muselo byť zastavené, a preto je povinný znášať následok spočívajúci v nepriznaní nároku na náhradu trov konania. Za tejto procesnej situácie potom rozhodol súd prvej inštancie správne, keď priznal nárok na náhradu trov konania žalovanej.

12. Na správnosť tohto záveru konajúceho súdu nemala vplyv neskoršia argumentácia žalobcu uvedená v odvolaní ohľadne existencie prekážky litispendencie prebiehajúceho konania s konaním vedeným na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 12C/27/2018, na ktorú mal podľa mienky žalobcu súd prvej inštancie ex offio prihliadať a prebiehajúce konanie z tohto dôvodu zastaviť. Odhliadnuc od toho, že túto argumentáciu použil žalobca prvý krát až v odvolaní (ide teda o nové tvrdenia v odvolacom konaní podľa § 366 C.s.p.) i v prípade, ak by v danej veci existoval dôvod na zastavenie konania pre prekážku iného konania prebiehajúceho na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 12C/27/2018, o ktorom sa konajúci súd bez súčinnosti strán sporu nemal ako dozvedieť a ktorá okolnosť by bola len iným dôvodom zastavenia konania, i v takom prípade by bol súd prvej inštancie povinný pri rozhodovaní o trovách konania skúmať otázku zavinenia zastavenia konania. Tu treba uviesť, že by to bol žalobca, ktorý podaním (pôvodne vzájomnej) žaloby o zaplatenie sumy 44.023,61 eura s príslušenstvom v čase po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Bratislava I vo veci zrušenia rozhodcovského rozsudku (konanie vedené pod sp. zn. 12C/211/2014) zaviniť, že konanie o jeho žalobe by muselo byť zastavené.

13. Vychádzajúc z vyššie uvedeného možno uzavrieť, že súd prvej inštancie nepochybil, keď žalovanej priznal proti žalobcovi plnú náhradu trov konania za stavu, keď žalobca zobral späť žalobu bez udania dôvodu, a teda nepreukázal, že k tomuto dispozičnému úkonu pristúpil pre správanie žalovanej. Odvolací súd preto napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil ako vecne správny.

14. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej, ktorá mala z procesného hľadiska úspech, priznal proti žalobcovi, ktorý úspech nemal, plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).